

Stenografisch verslag van een openbaar verhoor in het kader van de parlementaire enquêtecommissie Woningcorporaties op 18 juni 2014 in de Enquêtezaal van het Logement te Den Haag.

Gehoord wordt: de heer Paul van der Zouw

Aanvang: 16.10 uur

Voorzitter: Van Vliet

Griffier: Esmeijer

Verder zijn aanwezig de commissieleden Bashir, Groot, Hachchi, Mulder en Oskam.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Zouw, ik heet u welkom namens de parlementaire enquêtecommissie Woningcorporaties. Onze commissie doet onderzoek naar opzet en werking van het corporatiestelsel en naar de incidenten die hebben plaatsgevonden. Wij willen weten wat er is gebeurd, hoe dat kon gebeuren en wie daarvoor verantwoordelijk zijn. Vandaag hebben wij het vooral over derivaten in de corporatiesector, al dan niet gerelateerd aan Vestia. In dat verband wordt u gehoord als getuige. Het verhoor is onder ede. U hebt ervoor gekozen om de belofte af te leggen dat u de gehele waarheid en niets dan de waarheid zult zeggen. Ik verzoek u om op te staan en mij na te zeggen: "Dat belof ik."

De heer **Van der Zouw**: Dat belof ik.

De **voorzitter**: U staat nu onder ede, mijnheer Van der Zouw. Neemt u plaats.

Mijnheer Van der Zouw, vanaf 2004 is Vestia op grote schaal derivaten gaan kopen, in eerste instantie vooral bij Fortis en ABN AMRO. Later komen daar Deutsche Bank, op grote schaal, en andere buitenlandse partijen bij. Fortis en ABN AMRO fuseren in 2010. Dan komen de derivatenportefeuilles van

beide voormalige banken uiteindelijk samen. Naar aanleiding van de jaarrekening 2008 van Vestia heeft ABN AMRO een gesprek met Vestia, waarin om meer informatie wordt gevraagd. Die geleverde informatie van Vestia vindt ABN AMRO, althans volgens de informatie die onze commissie heeft, ontoereikend. Er wordt dan nadrukkelijk om meer informatie gevraagd. Vestia weigert en ABN AMRO zet de relatie op een laag pitje. U speelde zelf een rol in dat proces. In dat kader hebben wij wat vragen aan u. Het woord is aan de heer Bashir.

De heer **Bashir**: Mijnheer Van der Zouw, u bent al een jaar of vijftien werkzaam als riskmanager bij ABN AMRO. U had niet de rol van verkoper, maar u was vanuit uw functie wel betrokken bij het al dan niet af- of goedkeuren van derivatencontracten. U kon een transactie goed- of afkeuren. Heb ik uw rol zo goed samengevat?

De heer **Van der Zouw**: Niet helemaal. Onze riskafdeling is natuurlijk wat groter dan één persoon, ook op onze handelsvloer. Wij hebben een zeer groot riskapparaat van enige honderden mensen. Die beoordelen de voorstellen die gedaan worden om kredietlimieten voor de relaties van de bank goed te keuren. Onderdeel van een aantal relaties is ook dat er op de vloer wordt gehandeld in derivaten of geldmarktproducten.

De heer **Bashir**: En uzelf was betrokken bij Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Ik zit zelf op de handelsvloer als hands-on riskmanager. Wij willen graag hands-on controle hebben op wat daar gebeurt. Daar hoort ook bij dat wij erop springen als er problemen zijn of als dingen opvallen. Vervolgens bekijken wij of het acceptabel is en of er al dan niet moet worden ingegrepen. Ik ben dus hands-on riskmanager op de handelsvloer. Uit dien hoofde ben ik diverse malen bij Vestia betrokken geraakt, de laatste jaren zelfs zeer intensief.

De heer **Bashir**: U vertelde dat er 800, 900 mensen werken bij het riskmanagement van ABN AMRO?

De heer **Van der Zouw**: Ik weet niet precies hoeveel het er zijn, maar in elk geval honderden.

De heer **Bashir**: Honderden. Welke andere afdelingen bij ABN AMRO zijn verder betrokken bij transacties met woningcorporaties?

De heer **Van der Zouw**: Wij hebben een drielijndefensiesysteem. Allereerst hebben wij de frontoffice. Die heeft dagelijkse contacten, doet de transacties en dient ook zelf de risico's te beoordelen en te nemen. Daarna hebben wij een tweedelijnsdefensie, het riskmanagement. Wij hebben ook een derde lijn, internal audit.

De heer **Bashir**: En ook nog een juridische afdeling, neem ik aan.

De heer **Van der Zouw**: Wij hebben ook een juridische afdeling en bovendien een afdeling compliance. Dankzij de toenemende regelgeving dijt die uit, uiteraard.

De heer **Bashir**: Was de markt van woningcorporaties in 2008 en 2009 een belangrijke markt voor ABN AMRO?

De heer **Van der Zouw**: We moeten wel onderscheid maken tussen ABN AMRO en Fortis. Voor ABN AMRO waren de woningcorporaties een van de klantensegmenten, niet het belangrijkste segment. ABN AMRO bestond voor de splitsing uit een zeer grote bank met een Nederlands netwerk, maar ook uit een investment wholesale bank die op grote schaal in derivaten handelde. In dat verband was de handel met woningcorporaties een beperkt deel van wat er op de handelsvloer gebeurde. Aan de kant van Fortis, voor Fortis Nederland, waren de woningcorporaties wel een zeer belangrijke klant, gezien het percentage van het totaal.

De heer **Bashir**: En als we ons nog even beperken tot ABN AMRO. Kon ABN AMRO beschikken over alle typen derivaten om die aan woningcorporaties te verkopen?

De heer **Van der Zouw**: Er zijn natuurlijk heel veel soorten derivaten. Zeker in die tijd was onze handelsvloer erg creatief, maar bij mijn weten zijn er met woningcorporaties maar twee soorten derivaten gebruikt: gewone swaps, dus renteswaps, en swaptions.

De heer **Bashir**: Dus geen breed palet aan derivaten en exotische producten?

De heer **Van der Zouw**: Nee, bij mijn weten niet.

De heer **Bashir**: Was Vestia eigenlijk een populaire klant bij de banken?

De heer **Van der Zouw**: Het was zeker een populaire klant van de banken, ja.

De heer **Bashir**: Zij hadden grote volumes en de banken wilden graag zakendoen met Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Ja, maar ik denk dat je een onderscheid moet maken tussen de periode tot 2009 en de periode vanaf 2009. Ik heb zojuist ook het verhaal van mijn collega van ING gehoord en in 2009 heeft ING zijn twijfels geuit en de relatie beëindigd. Dat hebben wij ook gedaan. Wij als ABN AMRO hebben de handel begin 2009 ook stopgezet, de positievergrotenende trades.

De heer **Bashir**: Ja, daar komen wij zo meteen op terug. Het gaat mij nu meer om de grootte van de derivatenportefeuille van Vestia. Er was concurrentie tussen banken om Vestia voor zichzelf te winnen. Klopt dat?

De heer **Van der Zouw**: Om het begrip bij u wat te vergroten: begin 2009 was de basispuntwaarde van de portefeuille 6 à 7 miljoen. Dat staat ook in het jaarverslag over 2008, waaraan al werd gerefereerd. Dit wil zoveel zeggen als dat er, als de rente 1% zakt, een mark-to-market van 600 à 700 miljoen ontstaat. Dat was al zeer groot. Wij vonden dat eigenlijk al zo groot dat wij er ernstige twijfels bij hadden. Op het moment dat de boel klapte, was de basispuntwaarde 20 miljoen.

De heer **Bashir**: Sorry dat ik u onderbreek, maar dat was niet mijn vraag. Wij komen daar zo meteen op terug. De voorzitter zal u daarover vragen stellen. Ik wil nog even terug naar hoe het begonnen is. Dan bouwen wij het chronologisch op. Ik wil terug naar 2008, 2009. U zei: Vestia was een grote klant, iedereen lonkte naar Vestia en mensen wilden zakendoen met Vestia. Daar wil ik meer over weten. Hoe zag u dat? Had u veel concurrentie met andere banken? Hoe ging u te werk om Vestia toch voor uzelf te winnen?

De heer **Van der Zouw**: Bij het afsluiten van de contracten ben ik toen niet betrokken geweest. Ik ben zelf pas eind 2008 betrokken geraakt, omdat toen de rente zo zakte en de collateral calls moesten worden uitgestuurd onder de ISDA-CSA's naar diverse woningcorporaties. Er waren een paar corporaties die daar gewoon niet aan konden voldoen. Als riskmanager werd ik gevraagd om dit te helpen oplossen. Bij een paar woningcorporaties hebben wij een speciale regeling getroffen, waardoor dit probleem enigszins werd opgelost. Toen viel ook op dat Vestia een van de corporaties was die flink moesten storten. Zij hadden op dat moment geen probleem met liquiditeit. Marcel de Vries was toen wel zo verstandig om voldoende cash en beleggingen achter de hand te houden om collateral calls te voldoen, maar de grootte van die collateral calls en die portefeuille was voor mij wel aanleiding om te zeggen: "Hé, waar zijn de heren van Vestia mee bezig? Wij hebben nu een portefeuille uitstaan en die vind ik al behoorlijk fors. Ik wil dus met die man praten."

De heer **Bashir**: Wat voor klant was Vestia voor ABN AMRO? U zag Vestia als een professionele partij?

De heer **Van der Zouw**: Wij zagen Vestia als een professionele partij.

De heer **Bashir**: Wat betekende dat concreet?

De heer **Van der Zouw**: Ik ben geen MiFID-expert, geen zorgplichtexpert, maar dat betekende concreet dat wij ervan uitgingen dat zij onder de ISDA-CSA handelden en dat zij zelf nadachten over de vraag welke contracten zij wilden afsluiten. In het algemeen was het zo dat hij opbelde, diverse banken om een prijs vroeg en ze vervolgens tegen elkaar uitspeelde.

De heer **Bashir**: Dus u zegt eigenlijk: een professionele partij betekent dat de woningcorporatie zelf een afweging mag maken welke producten zij wil. Zij belt dan en de bank draait, in feite.

De heer **Van der Zouw**: Daar komt het op neer, ja. En daar komt bij dat de heer De Vries in woningcorporatieland bekend stond als de goeroe, het orakel. Hij werd ook als zodanig op congressen en door het Waarborgfonds Sociale Woningbouw (WSW) en het Centraal Fonds Volkshuisvesting (CFV) naar voren geschoven. Dan is het moeilijk om te vragen: mijnheer, bent u wel professional?

De heer **Bashir**: En waarom is Vestia ingedeeld als een professionele partij? Hoe kan dat?

De heer **Van der Zouw**: Dat was op basis van de toen geldende criteria, bij mijn weten.

De heer **Bashir**: Wat waren de criteria? Waarom is dat zo gelopen?

De heer **Van der Zouw**: Daarop moet ik helaas het antwoord schuldig blijven, want dat is niet mijn expertise.

De heer **Bashir**: Had dat ook te maken met de autoriteit van de financiële man van Vestia, de kasbeheerder, die voor velen in de sector als autoriteit gold?

De heer **Van der Zouw**: Nee, er zijn objectieve criteria om partijen als professioneel te kwalificeren. Gezien de omvang van de woningcorporatie lag het voor de hand om die als professional te kwalificeren.

De heer **Bashir**: Op welke wijze werden de risico's van een woningcorporatie beoordeeld? Waar lette u op bij het aangaan van transacties?

De heer **Van der Zouw**: Net als voor alle klanten worden kredietrevisies geschreven. Er wordt een analyse gemaakt van het jaarverslag van de betreffende corporatie. Dat is ook voor Vestia gedaan. Op dat moment, in 2008, was er weinig aanleiding om daaraan te twijfelen. Bij mijn weten hadden ze toen maar enige miljarden leningen en een WOZ-waarde van boven de 10 miljard. Op de verhoudingen was dus niet veel aan te merken.

De heer **Bashir**: Hoe scoorde Vestia eigenlijk?

De heer **Van der Zouw**: Hoe bedoelt u?

De heer **Bashir**: Als het gaat om de risico's bij het aangaan van transacties, in 2008/2009.

De heer **Van der Zouw**: Daar kan ik geen antwoord op geven.

De heer **Bashir**: Maar blijkbaar goed genoeg, want ABN AMRO deed gewoon zaken met Vestia.

De heer **Van der Zouw**: Er worden kredietlimieten afgesproken waaronder gehandeld kan worden. Tot die limiet mag zo'n partij dan handelen.

De heer **Bashir**: Met wie bij Vestia had u het meeste contact?

De heer **Van der Zouw**: Met Marcel de Vries.

De heer **Bashir**: Met Marcel de Vries. Wat vond u eigenlijk van de organisatie van de treasuryafdeling?

De heer **Van der Zouw**: Niet goed. Daarom zijn wij ook gestopt.

De heer **Bashir**: Wanneer kwam u erachter dat die niet goed was?

De heer **Van der Zouw**: Begin 2009.

De heer **Bashir**: Daarop komen wij zo meteen terug, zoals beloofd. Ik wil het nog even over het type producten hebben. U zei: eigenlijk hebben wij bij ABN AMRO maar twee soorten derivaten aan Vestia verkocht.

De heer **Van der Zouw**: Nou, verkocht ...

De heer **Bashir**: Eentje verkocht, eentje gekocht.

De heer **Van der Zouw**: "Verkocht" is misschien niet het juiste woord. Het zijn contracten die tussen twee gelijkwaardige partijen worden afgesloten, principle-to-principletransacties. Wij sluiten een contract met elkaar af voor de uitwisseling van bepaalde geldstromen.

De heer **Bashir**: Kunt u daar nader op ingaan? Om welke producten ging het?

De heer **Van der Zouw**: De producten die ik in het algemeen gezien heb, zijn plain vanilla renteswaps.

De heer **Bashir**: Dat zijn "rechttoe rechtaan" producten?

De heer **Van der Zouw**: Dat zijn rechttoe rechtaan renteswaps.

De heer **Bashir**: Gewoon ordinaire producten die echt de risico's afdekken?

De heer **Van der Zouw**: Ja, en swaptions, extendable swaps.

De heer **Bashir**: En gestructureerde producten?

De heer **Van der Zouw**: Ik weet het niet met honderd procent zekerheid, maar bij mijn weten waren de producten die ABN AMRO heeft verkocht, gewone swaps en swaptions.

De heer **Bashir**: Ja. Die rechttoe rechtaan producten zijn gewoon gebruikelijk in de sector -- en niet alleen in de sector -- voor het afdekken van risico's?

De heer **Van der Zouw**: Op dit moment wordt daar wat anders tegen aangekeken, maar toen werd dat wel als gebruikelijk beoordeeld. In de criteria voor WSW-leningen van dat moment werd het ook toegestaan om diezelfde derivaten te incorporeren in WSW-leningen. Die swaptions zitten dus ook in WSW-leningen. Ze waren dus door de toezichthouder goedgekeurd.

De heer **Bashir**: Ja. De derivatenportefeuille van Vestia is bestudeerd door Cardano. Zij hebben de producten gecategoriseerd en zij hebben gezegd dat de swaptions onder de categorie "giftig" moeten worden ingedeeld, omdat ze liquiditeitsrisico's met zich meebrengen en niet bijdragen aan het afdekken van renterisico's. Wat vindt u daarvan?

De heer **Van der Zouw**: Het woord "giftig" lijkt mij geen correcte kwalificatie.

De heer **Bashir**: Ook niet als je je hele portefeuille volgooit met die swaptions?

De heer **Van der Zouw**: Nee. Het probleem bij Vestia was dat er op het moment dat het klapte gewoon sprake was van speculatie, en niet in geringe

mate. In 2009 was de portefeuille wellicht al te groot. Daarna is die nog verdrievoudigd, met name met buitenlandse banken. Met andere woorden, er was geen sprake van hedging, maar van speculatie op zeer grote schaal. Dat is veel belangrijker dan de paar rare producten die in de portefeuille zaten. Vestia sloot swaps, of swaps plus swaptions, af voor 30, 40 of 50 jaar. Doordat de rente zo zakte, maakt het niet eens zoveel uit of het een swap plus een swaption of een lange swap was. Als de swaption heel erg in-the-money gaat, begint die namelijk heel veel op een swap te lijken. Op het moment dat de boel klapte, was er gewoon sprake van ...

De heer **Bashir**: U zegt eigenlijk dat Vestia speculeerde met derivaten, ...

De heer **Van der Zouw**: Zwaar!

De heer **Bashir**: ... maar als we kijken naar de portefeuille, dan blijkt daaruit wel dat ze het meeste verlies hebben gemaakt met swaptions. U zegt dat u ze niet te giftig zou willen noemen?

De heer **Van der Zouw**: Maar dat is omdat die swaptions ... Bij een swap van twintig jaar plus een swaption van nog eens twintig jaar had de swap meestal een lagere rente en de swaption een wat hogere rente. Dat deed Marcel de Vries expres. Hij vertelde dan: kijk, ik heb een heel lage rente in de portefeuille. Hij vergat er dan bij te vertellen dat hij over tien, twintig jaar nog eens twintig à dertig jaar een rente van circa 4% moest gaan betalen. Als de lange rente rond de 4% ligt, is er niet zoveel aan de hand, maar als die richting de 2% gaat, wat gebeurde, heb je daarop een zwaar mark-to-marketverlies.

De heer **Bashir**: Ja. ABN AMRO was een van de partijen die een redelijk aantal swaptions van Vestia hebben gekocht.

De heer **Van der Zouw**: Eh ... Ja, maar ...

De heer **Bashir**: In dit geval was Vestia de verkopende partij. Zij opereerde dus eigenlijk als een verzekeringsbedrijf, voor het geval dat de rente zou zakken.

De heer **Van der Zouw**: Dat zou ik niet zeggen. Het is geen verzekering. Het is een afspraak.

De heer **Bashir**: Hoe beoordeelt u de rol van ABN AMRO in dezen?

De heer **Van der Zouw**: Begin 2009 hebben wij dus al gezegd dat wij het allemaal wilden stopzetten. Wij hebben zelfs een brief gestuurd -- die hebt u ook -- waarin wij zeiden dat wij meer informatie wilden en dat wij wilden weten hoe de organisatie in elkaar stak, qua treasury en qua toezicht door de raad van commissarissen. Daarop hebben wij geen antwoord gekregen. De heer De Vries heeft gezegd: ik wil niet meer met ABN AMRO handelen en ik boek de hele portefeuille wel over naar een buitenlandse bank. Nou, wij hadden niets liever gewild, maar ...

De heer **Bashir**: Maar dat hebben ze uiteindelijk niet gedaan, toch?

De heer **Van der Zouw**: Dat hebben ze niet gedaan.

De heer **Bashir**: Nee. Sterker nog, er kwam een nog grotere portefeuille bij u terecht doordat Fortis werd overgenomen, althans overgenomen moest worden.

De heer **Van der Zouw**: Precies. Wij wilden niets liever dan ervan af.

De heer **Bashir**: Ja. Wat was het verschil tussen de producten die Vestia bij ABN AMRO had en de producten die Vestia bij Fortis had?

De heer **Van der Zouw**: Bij mijn weten was het bij Fortis hetzelfde soort producten, met name plain vanilla swaps en swaptions.

De heer **Bashir**: Dus eigenlijk hetzelfde als bij ABN AMRO?

De heer **Van der Zouw**: Hetzelfde soort producten, ja.

De heer **Bashir**: Maar meer swaptions?

De heer **Van der Zouw**: Ik heb later weleens bekeken hoe de verhouding tussen ABN AMRO en Fortis lag. Ik denk dat de verhouding in de totale portefeuille die wij uiteindelijk hadden, ongeveer een derde ABN AMRO en twee derde Fortis was. Dit was voor ons een enigszins ongelukkige samenloop van omstandigheden. Ik meen dat wij per 1 april 2010 fuseerden. Toen kwamen die portefeuilles bij elkaar, waardoor wij een relatief erg grote portefeuille kregen.

De heer **Bashir**: Ik heb ook begrepen dat ABN AMRO doelbewust de portefeuille van Vestia die bij ABN AMRO liep, heeft genoveerd naar Fortis, met als doel dat die uiteindelijk toch weer terug zou komen bij ABN AMRO. Waarom hebt u dat gedaan?

De heer **Van der Zouw**: Dat hebben de commerciële heren zo geïnterpreteerd, maar dat is niet de juiste interpretatie. Bij de opsplitsing van ABN AMRO in 2008 was Vestia toegedeeld aan ABN AMRO BUNL en niet aan de RBS. Eind 2009 zaten wij met het probleem dat de hele portefeuille nog op naam van de oude ABN AMRO, c.q. de nieuwe RBS Nederland stond. Wij moesten daar dus iets mee doen. Informeel had ik al begrepen dat RBS die portefeuille niet wilde hebben. Wij konden het daar dus niet laten. Er moest een oplossing worden gevonden om de portefeuille van Vestia naar de nieuwe ABN AMRO over te laten gaan.

De heer **Bashir**: Wanneer was dat?

De heer **Van der Zouw**: Dat was eind 2009. Bij de opsplitsing van ABN AMRO was afgesproken dat Vestia een klant was en is van de nieuwe ABN AMRO.

De heer **Bashir**: Maar als u ervan af wilde, was dat natuurlijk het moment om ervan af te komen. U wilde er niet van af?

De heer **Van der Zouw**: Jawel, wij wilden er wel van af.

De heer **Bashir**: Maar u hebt de portefeuille genoveerd naar Fortis, waardoor die daarna weer bij ABN AMRO zou komen.

De heer **Van der Zouw**: Ja, maar ik moest iets doen. Wij mochten de portefeuille niet bij RBS laten.

De heer **Bashir**: Waarom mocht dat niet?

De heer **Van der Zouw**: Omdat de klant was toegedeeld aan de nieuwe ABN AMRO.

De heer **Bashir**: Maar als u niks had gedaan, was u ervan afgekomen.

De heer **Van der Zouw**: Nee, want dat hadden ze niet geaccepteerd.

De heer **Bashir**: RBS had dat niet geaccepteerd?

De heer **Van der Zouw**: Ja.

De heer **Bashir**: Maar uiteindelijk werd het een heel grote portefeuille, doordat Fortis en ABN AMRO bij elkaar werden gevoegd.

De heer **Van der Zouw**: Ja, dat was een ongelukkige samenloop van omstandigheden.

De heer **Bashir**: En toen zag u pas de grootte van de portefeuille?

De heer **Van der Zouw**: Nee, dat wisten wij natuurlijk al. Wij wilden niets liever dan ervan af, maar dit soort contracten kun je niet eenzijdig beëindigen. Marcel de Vries dreigde samen met de heer Staal wel dat ze een ander zouden gaan zoeken, maar dat is nooit gebeurd.

De heer **Bashir**: U zei zonet ook: het zijn contracten tussen twee gelijkwaardige partijen. Waren de partijen ook gelijkwaardig op het gebied van kennisniveau?

De heer **Van der Zouw**: Het kennisniveau en de organisatie zijn aan de bankenkant uiteraard hoger.

De heer **Bashir**: Dus niet helemaal gelijkwaardig?

De heer **Van der Zouw**: Qua kennisniveau en organisatie niet, nee.

De heer **Bashir**: Was het WSW bekend met de verschillende typen derivaten die ABN AMRO heeft afgesloten met Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Volledig, bij mijn weten. Eind 2008, toen er wat problemen waren met de collateral calls, hebben wij direct contact gehad met de heren en dames van het WSW. Wij hebben met hen gesproken over de problematiek en de manier waarop wij die konden oplossen. Zij zijn zelf begin 2009 gekomen met een voorstel om een raamwerk voor derivaten te creëren, een zogenaamde swapfaciliteit. Ik heb ze daar hartelijk voor bedankt en gevraagd of wij een goed gesprek met elkaar konden hebben. Dat hebben wij ook gehad, met diverse woningcorporaties erbij. Ik heb ook gevraagd of wij nog een keer apart met elkaar konden praten over Vestia. Zij hadden een schatting gemaakt van 15 miljard aan derivaten voor de sector. Omdat Vestia de grootste was, heb ik voorgesteld om daar een keer apart over te praten.

De heer **Bashir**: Heeft het Waarborgfonds ook de producten goedgekeurd die ABN AMRO daar heeft voorgelegd?

De heer **Van der Zouw**: Ik denk niet dat wij die daar expliciet hebben voorgelegd, want zoals de heer Sevat daarnet ook al heeft aangegeven, zit je ook met de cliëntvertrouwelijkheidsrelatie. Het is heel lastig om zomaar, zonder toestemming van een klant, met een toezichthouder een klant te gaan bespreken. Dat kan niet.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Zouw, u zei net duidelijk tegenover de commissie: bij Vestia zaten ze zwaar te speculeren.

De heer **Van der Zouw**: Zeer zwaar, ja.

De **voorzitter**: Zeer zwaar. Wij hoorden vanochtend van de heren van Capitag, die net als Cardano uitgebreid kennis hebben genomen van de portefeuille van Vestia, dat 70% van de totale portefeuille bestond uit het speculatieve deel, dus het gestructureerde deel, de swaptions, de ingewikkelde gestructureerde gevallen die niet meer een-op-een te linken waren aan het afdekken van renterisico, wat met plain vanilla's gebeurt. Dat was 70%. Zoals u zelf ook net tegen de commissie zei, verkocht ABN AMRO als bank ook heel veel van zulke derivaten, met name swaptions. U zegt nu zelf dat ze wel zeer zwaar zaten te speculeren, maar ABN AMRO verkocht wel die producten. Hoe valt dit te rijmen? Wat zegt dit over de zorgplicht van ABN AMRO?

De heer **Van der Zouw**: Wij zijn begin 2009 gestopt. Toen was de basispuntwaarde 6 à 7 miljoen. Die was toen al groot. Toen heeft Deloitte geschreven dat het allemaal hedging was. Wij hadden daarbij onze twijfels, maar misschien was het nog enigszins acceptabel. Ik denk het niet, maar het is pas echt fout gegaan nadat wij gestopt zijn, met de buitenlandse banken. Wij zijn begin 2009 gestopt. De basispuntwaarde was toen 6 à 7 miljoen. Daarna is hij vooral met buitenlandse banken gaan handelen en op het moment dat de boel klapte, was de basispuntwaarde 20 miljoen, drie keer zo hoog.

De **voorzitter**: ABN AMRO heeft toch wel degelijk swaptions en gestructureerde producten verkocht?

De heer **Van der Zouw**: Ja, dat klopt, maar wij zijn wel gestopt voordat het echt zware speculeren begon.

De **voorzitter**: Moet ik dat zo opvatten dat ABN AMRO er in die eerdere fase, voordat het zware speculeren begon, van uitging dat het verkopen van swaptions en gestructureerde producten niet te maken had met speculeren door Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Op dat moment waren dat geaccepteerde producten voor hedging, ja. Als het producten zijn die gezien kunnen worden als hedging, is het geen speculatie.

De **voorzitter**: En wie bepaalde of het hedgingproducten waren?

De heer **Van der Zouw**: Die mening is natuurlijk niet op elk moment in de tijd hetzelfde, maar in dat tijdsbestek, in 2008/2009, werd het als hedging gezien. Dat valt te illustreren met het feit dat dezelfde producten ook in de WSW-leningen zitten. Swaps plus swaptions zitten gewoon in WSW-leningen, met de handtekeningen van het WSW en de gemeentes eronder. Daaruit kun je wel afleiden dat dat product op dat moment goedgekeurd was.

De **voorzitter**: Ja ... Ik moet daar even aan wennen en ik moet het hier even laten landen. ABN AMRO heeft zijn houding dus aangepast als het gaat om het verbinden van een gevolg aan het risico dat samenhangt met producten als swaptions en gestructureerde derivaten. Eerst werden ze gewoon verkocht en vond u het prima, want u verdiende eraan, maar daarna zei u: het is zo zwaar speculeren dat wij er toch iets aan doen.

De heer **Van der Zouw**: Nee, maar hedging en speculeren staan een beetje los van de producten. Als je op een gegeven moment zeker weet dat je volgend jaar 1 à 2 miljard aan nieuwe leningen voor 30 à 40 jaar moet

aantrekken, kun je besluiten dat je de funding daarvan en het rentemanagement uit elkaar trekt en alvast een swap doet voor die 1 à 2 miljard aan leningen die je gaat aantrekken. Dat is hedging, en dat kun je acceptabel vinden, maar als je in plaats van 1 à 2 miljard 6 à 7 miljard aan swaps of nog veel meer gaat doen, is het geen hedging meer. Dan is het speculatie. Dáár hebben wij het over. Dat was het grondprobleem.

De **voorzitter**: Maar op het moment dat treasurer De Vries van Vestia een swaption uitschrijft, die in dit voorbeeld door ABN AMRO wordt gekocht, dan krijgt Vestia daar een premie voor. Vestia drukt daarmee de rentelasten, maar bouwt daarmee een risico op lange termijn in. Het is een zeer risicovol product, zoals wij ook van Capita hebben gehoord. Er zit dus toch weer dat speculatieve element op lange termijn in. U zegt: ja, maar in die tijd was er sprake van hedging. Kunt u toelichten wat er dan gehedged wordt, terwijl je gewoon bezig bent met een speculatief product dat niet is gelinkt aan een concrete lening met een variabele rente bij Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Om een ander voorbeeld te nemen: je kunt valutatransacties een-op-een doen, dus op een bepaald moment dollars voor euro's kopen, maar je kunt dat ook via optiestructuren doen. Dat gebeurt nog elke dag. Zo kun je met de rente een swap afsluiten, maar je kunt vanuit een bepaalde visie ook besluiten om te kiezen voor een 20-jarige swap plus een 20-jarige swaption in plaats van een 40-jarige swap. Daar zitten bepaalde voor- en nadelen aan. Er zitten niet alleen nadelen aan; er kunnen ook voordelen aan zitten. Dat is een bepaalde keuze die je maakt in je hedgingstrategie. Op zich hoeft dat niet verkeerd te zijn. In dat tijdvak werd het ook niet als verkeerd gezien, omdat dezelfde structuren in WSW-leningen zitten, met de handtekeningen van het WSW en de gemeentes eronder.

De **voorzitter**: Baseerde ABN AMRO zijn derivatencontracten al die tijd op een ISDA Master Agreement met Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Bij mijn weten is in 2005 een ISDA Master Agreement afgesloten met een Credit Support Annex.

De **voorzitter**: Die CSA, die Credit Support Annex, zat er dus ook al meteen aan vast?

De heer **Van der Zouw**: Ik meen dat er voor 2005 ook al wat gehandeld was, maar min of meer bij toeval was ik daar in 2005 bij betrokken.

De **voorzitter**: Wat voor drempel of threshold, met een moeilijk woord, zat er in die CSA?

De heer **Van der Zouw**: Die had ik zelf met hem afgesproken. Die was 50 miljoen op dat moment en die zou naar nul gaan in 2015.

De **voorzitter**: Was het voor ABN AMRO een normale zaak om zo'n hoge drempel af te spreken, waardoor langer moest worden gewacht voordat Vestia zekerheden moest storten?

De heer **Van der Zouw**: Dat was een drempel die wederzijds gold. U moet bedenken dat het ook een bescherming is voor de woningcorporaties. De grote hebben namelijk, gezien de structuur van het WSW, een hogere rating dan de meeste banken.

De **voorzitter**: Maar andere banken, zoals ING, zeggen: zo'n threshold moet nul zijn.

De heer **Van der Zouw**: Dat was hun insteek, ja. Op dat moment, in 2005, wilde hij geen nulthreshold met ons afspreken, omdat er al een zekere markt-to-market was. Dan moest hij namelijk onmiddellijk storten. Daarom hebben we afgesproken: oké, voor de eerste tien jaar 50 miljoen en daarna wordt het nul.

De **voorzitter**: Waren die producten waar we het zonet over hadden, bijvoorbeeld zo'n swaption die werd uitgeschreven, passend voor een woningcorporatie, als u er als bankier naar kijkt?

De heer **Van der Zouw**: Op dat moment werd het als passend gezien door alle betrokken partijen, inclusief de toezichhouders.

De **voorzitter**: Maar uzelf? Wat vond u ervan?

De heer **Van der Zouw**: Daar hebben we het zonet over gehad. Zo'n product heeft zijn voor- en zijn nadelen. Het probleem zit niet in het product swap of swaption. Het probleem zit in de speculatie waar Vestia naartoe is gegaan.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Zouw, eind 2008 daalt de rente scherp. Een aantal corporaties met derivaten komt dan in financiële problemen. Uit de jaarrekening van Vestia van 2008 blijkt dat de derivatenportefeuille in dat jaar ultimo een negatieve marktwaarde kent van 762 miljoen euro. ABN AMRO reageert op basis daarvan en wil meer inzicht in het treasurybeleid en in de derivatenportefeuille van Vestia. Was die jaarrekening nou de directe aanleiding om die actie richting Vestia te ondernemen?

De heer **Van der Zouw**: Nee, want we zijn daar al begin maart 2009 geweest en toen was het jaarverslag nog niet uit. De directe aanleiding was de daling van de rente en de collateral calls. Dat er fors gehandeld werd, wisten we. We wisten dat diverse corporaties fors gehandeld hadden. Vestia was de grootste, en de alarmbellen waren min of meer bij ons afgegaan. Toen hebben we gezegd: we gaan eens even polshoogte nemen, want we willen geen positievergroterende trades meer hebben voordat we volledig inzicht hebben. Wat me toen al meteen niet beviel, was dat mijnheer De Vries een onemanshow was. Hij werd eigenlijk alleen gecontroleerd door mijnheer Staal, die alle confirmaties tekende.

De **voorzitter**: Dat was voorjaar 2009. De rente daalde eind 2008. Bij ABN AMRO gaan de alarmbellen rinkelen en u gaat het gesprek aan met Vestia.

De heer **Van der Zouw**: Ik meen dat we zelfs in januari of februari al zijn gestopt.

De **voorzitter**: U zei net tegen de commissie: dat De Vries dat praktisch in zijn eentje deed, beviel me ook helemaal niet. Wist u dat dan niet al die tijd daarvoor al?

De heer **Van der Zouw**: Daar ben ik niet bij betrokken geweest, eerlijk gezegd.

De **voorzitter**: Was er niemand anders die getriggerd had kunnen worden, van: hoe is die treasury daar eigenlijk georganiseerd?

De heer **Van der Zouw**: Daar kan ik geen antwoord op geven. U moet goed begrijpen dat op dat moment de positie nog niet desastreus was. Dat is pas gebeurd toen wij al gestopt waren.

De **voorzitter**: Welk type derivaat heeft nou gezorgd voor de grootste negatieve marktwaarde?

De heer **Van der Zouw**: Dat is, denk ik, niet de correcte stelling. De correcte stelling is dat de negatieve marktwaarde veroorzaakt is door de daling van de lange rente. Het is zelfs zo ... Ik kan me herinneren dat ik in maart 2011 bij de heer De Vries geweest ben om te proberen om nog zo veel mogelijk de posities, de leningen en de derivaten omlaag te krijgen. We zijn er toen wel in geslaagd om een lening aan een andere bank over te doen, maar de derivaten kregen we niet verkocht. In april 2011 kon hij gewoon om niet al onze derivaten beëindigen, en waarschijnlijk ook die van de andere banken. In april 2011 kon hij dus gewoon zijn posities reduceren zonder dat dat pijn deed voor Vestia, dus gewoon om niet.

De **voorzitter**: Waarom is dat niet gebeurd?

De heer **Van der Zouw**: Ja, dat snap ik ook niet, zeker niet omdat er sprake was van enorme speculatieve posities, wat wij niet wisten omdat hij geen

inzicht gaf. Dat ze zo groot waren, kwam pas in de tweede helft van 2011 boven water.

De **voorzitter**: Toen dat jaarverslag 2008 uitkwam en toen eerder die rentedaling plaatsvond, waarover maakte u zichzelf toen de meeste zorgen? Naar welke informatie zocht u?

De heer **Van der Zouw**: Twee dingen. Ten eerste was dat een volledig inzicht in zijn derivatenposities in combinatie met zijn leningen. Want kijk, als je 5 miljard aan leningen hebt waarvoor de rente al voor 30 jaar is vastgezet, dan hoef je niet nog eens 5 miljard aan derivaten te hebben. Je moet dus gewoon inzicht vragen in de details van de derivaten en de leningen om het werkelijke plaatje te krijgen. Ten tweede wil je weten hoe de interne organisatie en het interne toezicht zijn geregeld, en of er policy's en procedures zijn.

De **voorzitter**: Dus op 3 maart 2008 ... 2009, denk ik, leidde dat tot een gesprek met De Vries.

De heer **Van der Zouw**: Ja.

De **voorzitter**: Welke informatie kreeg u toen van hem?

De heer **Van der Zouw**: We kregen gedeeltelijke informatie, maar ik vond het niet voldoende. Hij was met name niet zo helder over de verlenging die er in de swaps plus swaptions zat. Hij gaf wel een plaatje, maar in mijn optiek niet echt een volledig inzicht. Hij gaf ook geen antwoord op de organisatie...

De **voorzitter**: Hoe ging het in de tussentijd met de handelaren op de trade floor van ABN AMRO? Wilden die nog transacties doen met Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Die wilden dat ik er met hen naartoe ging om te bekijken of we het vlot konden trekken. Dat is ...

De **voorzitter**: Om de handel daarna nog voort te zetten.

De heer **Van der Zouw**: Ja, maar dat hebben we niet gedaan.

De **voorzitter**: Vervolgens schrijft ABN AMRO op 8 mei 2009 een brief aan Vestia, met het verzoek om toch meer inzicht te krijgen in de derivatenportefeuille. Dat is vanwege de zorgplicht van de bank, zo staat erin.

De heer **Van der Zouw**: Ja, dat was een kapstok. Het ging ons meer om de risico's voor ons.

De **voorzitter**: Ja, dus die zorgplicht was een kapstok. Het ging om de risico's voor de bank. Had u zich al eerder zorgen gemaakt?

De heer **Van der Zouw**: Ja. Ik was er natuurlijk een paar maanden eerder geweest. Het was een direct gevolg van het bezoek dat we hadden gebracht en van interne discussies. Het was niet zo dat ik een roepende in de woestijn was binnen onze bank.

De **voorzitter**: Als die zorgplicht een kapstok was omdat u zich vooral zorgen maakte om uw eigen risico, is er dan überhaupt weleens een product geweigerd dan wel niet aangeboden door ABN AMRO, kijkend naar die zorgplicht?

De heer **Van der Zouw**: Daarop moet ik het antwoord schuldig blijven.

De **voorzitter**: Zijn er misschien derivaten ontraden aan klant Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Daar ben ik niet bij betrokken geweest. Toen ik er echt bij betrokken raakte, eind 2008, 2009, hebben we het direct stopgezet, dus ik ben niet bij die trades betrokken geweest.

De **voorzitter**: In het begin hadden we het over het professionele niveau van Vestia als klant voor u. U zei dat bij zo'n heel grote club de zorgplicht erg beperkt is, maar u gebruikte die in zo'n brief wel als kapstok.

De heer **Van der Zouw**: Ja. Ja, we waren natuurlijk toch benauwd voor de risico's en voor onze reputatie. We wilden gewoon weten: geef ons het volledige plaatje en vertel ons hoe het georganiseerd is bij jullie.

De **voorzitter**: En de risico's en de reputatie van Vestia? Speelden die ...

De heer **Van der Zouw**: Nou, onze eigen reputatie natuurlijk ook.

De **voorzitter**: Ja, dat zei u net, maar de risico's voor Vestia en de reputatie van Vestia als woningcorporatie, in hoeverre speelden die nog een rol bij die kapstok?

De heer **Van der Zouw**: Wij wilden natuurlijk ook niet worden betrokken bij een situatie waarin sprake was van speculatie.

De **voorzitter**: Hoe reageerde Vestia op die brief van 8 mei 2009, waarin u om meer informatie vroeg?

De heer **Van der Zouw**: Gepikeerd. Daar kwam bij dat we in diezelfde tijd, op 13 mei, een vergadering hadden gehad bij het WSW. Daar zat Marcel de Vries bij, en diverse andere woningcorporaties. Die vergadering ging over het voorstel van het WSW voor het beheersen van de risico's. Hij had kennelijk begrepen dat ik tegen het WSW gezegd had dat ik apart over Vestia wilde praten. Daarover was hij zwaar gepikeerd, dus hij had het überhaupt al niet op mij begrepen. De reactie die ik via onze frontoffice kreeg, was dat de heren Staal en De Vries het helemaal gehad hadden met ABN AMRO en dat ze wel een andere bank zouden zoeken, die onze portefeuille zou overnemen.

De **voorzitter**: Wat deed ABN AMRO vervolgens? Hebt u daarna nog derivatentransacties gesloten met Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Nee, want die hadden we al stopgezet.

De **voorzitter**: Wij hebben als commissie begrepen dat accountant Deloitte voor de jaarrekeningen van 2008 en 2009 aanvullend onderzoek liet doen door specialisten. Kent u die rapporten van Deloitte?

De heer **Van der Zouw**: Daar heb ik een kopie van gekregen. Dat was een onderzoek naar de vraag of de derivaten die Vestia afsloot, kwalificeerden voor hedge-accounting.

De **voorzitter**: Dat rapport van die specialisten van Deloitte, dat overigens drie pagina's telt, hebt u ontvangen, zegt u.

De heer **Van der Zouw**: Ik dacht dat het meerdere pagina's waren, hoor. Daar heb ik later een kopie van gekregen, ja. Niet dat dat er veel toe deed, want we waren toch al gestopt.

De **voorzitter**: Volgens onze informatie zijn het drie pagina's, maar gaf dat rapport een goed en volledig beeld van de risico's van de derivaten?

De heer **Van der Zouw**: Ik denk niet dat het zo was dat de omvang van die derivaten verborgen was en niet vermeld werd in het jaarverslag. In ieder geval in de jaarverslagen van 2008 en 2009 stond in de toelichting de markt-to-market en een beschrijving van de derivaten. De crux van de zaak is, en daar is later natuurlijk ook de discussie met KPMG over gegaan, of de derivaten waarin Vestia deed, kwalificeerden voor hedge-accounting; of het hedges waren. Deloitte vond dus van wel; zo lees ik die rapporten. Ik heb er zo mijn twijfels over of dat in 2008/2009 het geval was, maar daarna is die portefeuille nog weer eens verdrievoudigd, en toen was er zeker geen sprake van hedging. Toen was het speculatie. Want dat is de crux: hebben we het over hedging of over speculatie?

De **voorzitter**: Even kort terug. Wat waren precies de consequenties van het feit dat Vestia enerzijds niet meer informatie wilde geven en anderzijds wel het rapportje van Deloitte had gestuurd, waarvan u zei dat u er toen al over twijfelde of er wel sprake was van hedging? Wat had dat voor consequenties voor de opstelling van ABN AMRO tegenover Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Nou, die rapporten van Deloitte werden door de frontoffice ook naar mij gestuurd, zo van: kan dit wellicht je mening veranderen? Kan dit wellicht de mening van de riskafdelingen van ABN AMRO veranderen?

De **voorzitter**: En?

De heer **Van der Zouw**: Nee, die mening hebben wij niet veranderd, nee. Wij vonden dat we onvoldoende inzicht kregen en ook dat de organisatie ontoereikend was.

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de heer Bashir.

De heer **Bashir**: Mijnheer Van der Zouw, u zegt dat u geen zaken meer wilde doen met Vestia, maar in 2012 is door ABN AMRO nog het een en ander aan transacties gedaan met Vestia.

De heer **Van der Zouw**: Klopt.

De heer **Bashir**: Hoe kan dat?

De heer **Van der Zouw**: Daar waren we heel blij mee, want dat waren tegengestelde transacties. Dat waren dus transacties die het risico verminderden.

De heer **Bashir**: Het ging om minstens 1,6 miljard.

De heer **Van der Zouw**: Die cijfers kloppen niet; die moet u wat anders interpreteren. Hoe het precies ging, is als volgt. In januari 2012 belde Cardano op: we willen wat trades tegensluiten. Toen had ik inmiddels geruchten gehoord in de markt dat er iets aan de hand was. Toen heb ik dus Marcel de Vries erbij aan de telefoon gevraagd. Ik zei: "Jongens, waar zijn we mee bezig? Zit je in de knel? Is er een probleem? Uit de markt hoor ik dat je wilt tegensluiten. Nou, dat mag." Toen hebben we, ik denk, een paar honderd miljoen tegengesloten. In januari 2012 hebben we de heren op het matje geroepen en toen hielden de heren Wevers en De Vries nog steeds vol dat er sprake was van hedging en niet van speculatie en dat ze absoluut geen liquiditeitsproblemen hadden. Wij hebben dat met verbazing aangehoord. Daar klopte natuurlijk niks van. Vervolgens is er, in overleg met het WSW en het ministerie, gezocht naar oplossingen. Toen is bedacht om een deel van de mark-to-market te laten doorzakken. Dat is eind februari gebeurd. Dat telt ook als een aantal transacties, maar het waren dus allemaal risicoverminderende transacties; geen nieuwe natuurlijk.

De heer **Bashir**: Ik wil toch nog even terug naar het verschil tussen speculatie en hedging. Dat is mij nog steeds niet duidelijk. U zegt dat een swaption gezien kan worden als hedging, maar in dit geval was Vestia degene die ze uitschreef, dus verkocht aan de bank. Had Vestia ze niet beter kunnen kopen van de bank? Dan was het natuurlijk wél hedging, tegen dalende rente. Kunt u ons dus nog even uitleggen waarom u het wel als hedging ziet?

De heer **Van der Zouw**: Ja. Aan het kopen van een optie zitten ook weer nadelen en voordelen. Als je een optie koopt, moet je premie betalen. Als die optie vervolgens out-of-the-money eindigt, kun je zeggen dat je die premie voor niks hebt betaald. Maar ...

De heer **Bashir**: Er is jarenlang aan Vestia premie betaald.

De heer **Van der Zouw**: Ja, in dit geval ging die in-the-money, maar ...

De heer **Bashir**: U zegt dus dat er nadelen aan zitten, maar u hebt er zelf wel jarenlang aan gedaan, totdat het uiteindelijk ...

De heer **Van der Zouw**: Nee, elk product heeft zijn nadelen en zijn voordelen. Van elke transactie kun je achteraf zeggen dat je er nadelen en voordelen van had. Het vervelende voor de woningcorporaties is dat ze heel lange assets hebben, dus de huurwoningen, waar je lange leningen tegenover zet. Als de rente op een gegeven moment omhooggaat terwijl de huren niet omhooggaan, is dat natuurlijk ook heel vervelend. In dit geval is, achteraf gezien, voor de woningcorporaties het vervelende dat de rente is gedaald. Maar voor bijvoorbeeld pensioenfondsen is het omgekeerde gebeurd. Pensioenfondsen hebben zich natuurlijk ook gehedged met derivaten en die hebben er enorm voordeel bij, ...

De heer **Bashir**: Ja, maar zij hebben ...

De heer **Van der Zouw**: Wat zegt u?

De heer **Bashir**: De pensioenfondsen hebben swaptions gekocht in plaats van verkocht en daardoor hebben ze geprofiteerd.

De heer **Van der Zouw**: Ja, in het algemeen zullen ze die gekocht hebben, ja.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Zouw, maakte ABN AMRO weleens gebruik van tussenpersonen bij derivatentransacties in de corporatiesector?

De heer **Van der Zouw**: Nee, absoluut niet. Door ABN AMRO -- ik heb het dus niet over Fortis -- is bij mijn weten nooit een dubbeltje betaald, bij Vestia.

De **voorzitter**: En Fortis? Maakte dat wel gebruik van tussenpersonen bij die derivatentransacties in de corporatiesector?

De heer **Van der Zouw**: Daar ben ik later achter gekomen, ja.

De **voorzitter**: Wanneer kwam u daarachter?

De heer **Van der Zouw**: Om precies te zijn gingen bij mij alle alarmbellen af in augustus 2010.

De **voorzitter**: Wat gebeurde er in augustus 2010?

De heer **Van der Zouw**: Toen kwam er een grote feebetaling op tafel, waarop ik zei: wat is dit? Toen bleek dat het in de jaren daarvoor bij Fortis gebruikelijk was geweest om forse fees te betalen.

De **voorzitter**: En toen wist u ook aan welke tussenpersoon.

De heer **Van der Zouw**: Ja.

De **voorzitter**: Wie?

De heer **Van der Zouw**: Aan mijnheer Greeven van FiFa.

De **voorzitter**: Ook nog aan andere tussenpersonen?

De heer **Van der Zouw**: Inzake Vestia niet, dacht ik. Niet bij mijn weten. Wat ik heb begrepen, is dat Fortis betaald heeft aan mijnheer Greeven, aan FiFa.

De **voorzitter**: Niet aan anderen.

De heer **Van der Zouw**: Bij Vestia niet, nee. Bij mijn weten niet, nee.

De **voorzitter**: Kende u FiFa eigenlijk, dat optrad als een soort intermediair richting Vestia?

De heer **Van der Zouw**: Nee, ik kende ze niet. Ik moet u ook eerlijk zeggen: toen we erachter kwamen in augustus 2010, hebben we daar onmiddellijk een eind aan gemaakt en gevraagd om het intern te onderzoeken.

De **voorzitter**: De heren Greeven, Van Dijk en Postuma waren de partners binnen FiFa. Die kende u ook allemaal niet?

De heer **Van der Zouw**: Die kende ik niet, nee.

De **voorzitter**: Is er ooit gesproken met iemand van die mensen van FiFa of met partners over een overeenkomst op basis waarvan corporaties bij ABN AMRO geïntroduceerd zouden kunnen worden?

De heer **Van der Zouw**: Ik heb niet met ze gesproken. In augustus kwam er een behoorlijke feebetaling op tafel. Toen heb ik overlegd met ons commerciële management van ABN AMRO en dat was het roerend met mij eens: dat doen we dus niet en dit is de laatste keer; als we verplicht zijn om te betalen, zijn we verplicht om te betalen, maar dat is meteen afgelopen. Ik heb begrepen dat er nog wel een gesprekje is geweest met mijnheer Greeven, maar daar zijn wij niet verder op ingegaan. Dat contract hebben we onmiddellijk beëindigd.

De **voorzitter**: Wat is nou het grote verschil in benadering tussen enerzijds Fortis, dat dit blijkbaar wel vaak deed -- u sprak over het betalen van grote bedragen aan een tussenpersoon -- en anderzijds ABN AMRO? Waarom zei ABN AMRO meteen "hoho, stop, dat doen we niet", terwijl het bij Fortis schering en inslag was? Wat is nou het grote verschil?

De heer **Van der Zouw**: Ja, ... Het zijn andere ... Mensen maken verschillende inschattingen. Aan de kant van ABN AMRO was de mening: dat doen we niet, en als je het doet, doe het dan op een volledig transparante en doorzichtige wijze.

De **voorzitter**: Wist u, of had u geruchten gehoord, dat een deel van die fees in de vorm van kickbacks werd doorbetaald aan de treasurer van Vestia, mijnheer De Vries?

De heer **Van der Zouw**: Dat kwam pas in 2012 echt op tafel, maar ik moet wel eerlijk zeggen dat ik zo mijn twijfels had over de relatie tussen de drie heren die hier maandag geweest zijn.

De **voorzitter**: Hoe bedoelt u dat? Kunt u dat toelichten?

De heer **Van der Zouw**: Precies zoals ik het zeg. Kijk, in zaken moet je, als je twijfels hebt, vaak op je intuïtie afgaan. En ... als je denkt dat het wellicht niet zo lekker ruikt, kun je maar beter geen zaken doen met die partijen. Kijk, juridisch gesproken wacht je totdat iets bewezen fout is, maar als je dat in zaken doet, ben je natuurlijk je geld al kwijt en dan is het al te laat.

De **voorzitter**: Maar had u voor 2012, toen u daarachter kwam, ook nooit hints gekregen of geruchten opgevangen dat er misschien sprake zou zijn van een innige financiële relatie tussen De Vries als treasurer en de tussenpersonen?

De heer **Van der Zouw**: In augustus 2010 werd ik dus wakker op het punt van die fees. Om de setting te schetsen: 1 april 2010 fuseerde het nieuwe ABN AMRO met Fortis. Daarvoor mochten we niet met elkaar praten, of niet te veel. Medio 2010 verhuisde de Treasury van Fortis van het Rokin naar de Zuidas. Die kwam er toen dus bij mij op de werkvloer bij. Vanaf dat moment was wat daar qua counterparty risk gebeurde, mede mijn verantwoordelijkheid. En ja, voor die tijd had ik daar weinig zicht op.

De **voorzitter**: Kent u het eenmansbedrijf FMS Finance van de heer Jako Groeneveld, voormalig bankier bij Fortis?

De heer **Van der Zouw**: Ik heb daarover gelezen in de krant, ja. Ik ken het bedrijf niet. Ik heb ook begrepen dat hij begin 2010 is weggegaan. Ik meen zo in april/mei 2010.

De **voorzitter**: Kende u Groeneveld persoonlijk?

De heer **Van der Zouw**: Ik heb hem toen weleens ontmoet, ja. Ik denk dat hij ... Het zou best eens kunnen dat hij vertrokken is, omdat hij wist dat het, zodra hij naar de Zuidas zou verhuizen, afgelopen zou zijn.

De **voorzitter**: Wat zou dan afgelopen zijn?

De heer **Van der Zouw**: De handel met Vestia in ieder geval.

De **voorzitter**: Heeft ABN AMRO Groeneveld ooit betaald?

De heer **Van der Zouw**: Naar mijn weten niet, nee, maar dat kan ik niet met zekerheid zeggen. Ik weet wel dat onze commerciële man toen met hem gesproken had over de vraag of er wat zaken te doen waren tot wederzijds voordeel, maar ik meen mij te herinneren dat hij ..., onze commerciële mensen daar niet op zijn ingegaan.

De **voorzitter**: Het ging in de derivatenhandel, ook in de corporatiewereld, vaak om forse bedragen en ook om forse fees. Dat zei u zelf al. Je zou daaruit snel de conclusie kunnen trekken dat iedereen in die handel daarvan wel een stuk voor zichzelf wil.

De heer **Van der Zouw**: Zoals ik u al zei, heeft ABN AMRO geen dubbeltje betaald.

De **voorzitter**: Nee.

De heer **Van der Zouw**: Ik heb ook gelezen dat er sprake was van helikoptertochtjes, sushibars ... Dat zijn allemaal mooie verhalen, maar ik

kan u verzekeren dat het in mijn contacten niet verder is gegaan dan een glaasje karnemelk en een krentenbol.

De **voorzitter**: Ook lekker, trouwens. U kwam er bij de fusie achter dat er sprake was van fees aan de tussenpersoon. U zei: nou ja, dat moest stoppen en we hebben daar toen naar onderzoek gedaan. Wat kwam daar eigenlijk uit? Want u wilde stoppen met dat verhaal met die fees?

De heer **Van der Zouw**: Ik ga daar natuurlijk niet over. Als riskmanager ga ik niet over het betalen van fees. Dat is meer een commerciële beslissing, die, zeg maar, onder auspiciën van de afdeling Compliance wordt genomen. Maar de commerciële mensen hebben op dat moment besloten om ermee te stoppen. We waren het roerend met elkaar eens.

De **voorzitter**: Maar u gelastte wel een onderzoek, zei u zojuist?

De heer **Van der Zouw**: Ik heb gevraagd ... Nou, gelastte ... Ik heb niet zo veel te gelasten. Ik zit zelf gewoon ... Mijnheer Zalm kan misschien gelasten binnen onze bank, maar ik niet. Ik heb Internal Audit wel verzocht om daar eens naar te kijken, ja.

De **voorzitter**: Mijnheer Van der Zouw, hoe voorkomt ABN AMRO in zo'n derivatenwereld met grote bedragen dat de een ook een stuk van een ander wil en dan de ander ..., en dat het uiteindelijk onoverzichtelijk wordt of niet meer correct gebeurt? Hoe gaat een bank als ABN AMRO daarmee om? Hoe wordt dit voorkomen?

De heer **Van der Zouw**: Het is natuurlijk heel moeilijk om hebzucht te voorkomen. Natuurlijk werd er tussen 2000 en 2009 fors in derivaten gehandeld. Dat was niet alleen met woningcorporaties. Er zijn natuurlijk heel veel andere voorbeelden. Denk aan wat er allemaal in Londen en New York gebeurde. Ja, ik bedoel, het is natuurlijk heel moeilijk om hebzucht uit te bannen. En waar stopt hebzucht en waar wordt het fatsoenlijk zaken doen?

De **voorzitter**: Ik geef nog even kort het woord aan de heer Bashir.

De heer **Bashir**: De voorzitter stelde u net een aantal vragen over de heer Groeneveld, die vroeger ook bij Fortis heeft gewerkt. Hebt u het verhoor met hem gevolgd?

De heer **Van der Zouw**: Ja, deels, niet 100%, want ik was eerlijk gezegd op vakantie en ik ben hiervoor teruggekomen.

De heer **Bashir**: Ja, ja. Hij verklaarde dat hij in zijn tijd als medewerker van Fortis geld van de heer Greeven had gekregen om een eigen bv op te zetten. Hij heeft die bv nooit opgezet. Hij verklaarde ook dat hij gemeld had dat hij een bv ging opzetten. Hij wist echter niet of hij het geld dat hij cash gekregen had, ook gemeld had bij Fortis. Ik neem aan dat bij ABN AMRO als de juridische opvolger van Fortis alle alarmbellen zijn gaan rinkelen en dat er ...

De heer **Van der Zouw**: Naar aanleiding van dat verhoor van afgelopen maandag? Ik neem aan dat er binnen onze bank ..., maar goed, ik ben natuurlijk riskmanager en geen jurist of compliance-man, ...

De heer **Bashir**: Maar u bent daar niet over gebrieft?

De heer **Van der Zouw**: Ik ga ervan uit dat bij ons intern de alarmbellen wel zijn afgegaan, ja.

De heer **Bashir**: U zegt dat de alarmbellen ongetwijfeld zullen zijn afgegaan, maar u bent daar in aanloop naar dit verhoor niet over gebrieft?

De heer **Van der Zouw**: Ik ben wel gebrieft voor zover er relevante ...

De heer **Bashir**: Ja, de alarmbellen zijn afgegaan en er is nu een onderzoek gestart?

De heer **Van der Zouw**: Dat weet ik niet.

De heer **Bashir**: Dat weet u niet. Ik heb nog een vraag over dat onderzoek waar u het net over had. U zei dat er naar aanleiding van de fees een interne audit is gestart. Wat is daar uitgekomen?

De heer **Van der Zouw**: De uitkomst daarvan is niet met mij gecommuniceerd, want ook de commerciële man had gevraagd om een zekere check door Veiligheidszaken. Naar mijn weten kwam daar wel de conclusie uit naar voren van "doe maar geen zaken".

De heer **Bashir**: Bent u toen wakker ...?

De heer **Van der Zouw**: Verder heb ik geen details daarover.

De heer **Bashir**: Ja, ja, oké. Voorzitter, ...

De **voorzitter**: Dan nog kort een vraag van collega Groot.

De heer **Groot**: Ik heb twee korte vragen, als het kan. Toen u kennisnam van betalingen van fees, kreeg u een vermoeden dat dingen niet in de haak waren. Hoe kan dat dan? Waar baseerde u dat gevoel op? Gingen dat soort geruchten in de markt?

De heer **Van der Zouw**: In de eerste plaats was dat op basis van 35 jaar bankieren. Laat ik maar zeggen dat dit niet de eerste nare zaak is die ik meemaak. Het is gebaseerd op ...

De heer **Groot**: Gingen er in de bancaire kringen waarin u verkeerde, informeel weleens verhalen rond van dat hier toch ...?

De heer **Van der Zouw**: Er gingen wel wat verhalen ...

De heer **Groot**: Wat geruchten?

De heer **Van der Zouw**: ... wat geruchten rond, ja.

De heer **Groot**: Dan is het toch logisch dat ook het WSW, dat toch ook zijn ogen en oren in de markt heeft, dit soort geruchten hoort?

De heer **Van der Zouw**: Eh ... Ja, maar dat waren ... Ik had er geen enkele weet van en er was ook geen gerucht dat er geld werd doorgeschoven. Ik heb dat pas in 2012 gehoord. Er gingen wel geruchten dat de heren elkaar goed kenden, zeg maar, maar er gingen ...

De heer **Groot**: Ja, en ...

De heer **Van der Zouw**: Er gingen naar mijn weten geen geruchten dat daar, zeg maar, over en weer betaald werd.

De heer **Groot**: Het was dus gewoon een gevoel dat de relaties soms niet helemaal strikt zakelijk waren?

De heer **Van der Zouw**: Precies.

De heer **Groot**: Ja, en dan nog een vraagje. U had het over de CSA's. Ik meen dat u zei dat die contracten met Vestia in 2005 werden afgesloten.

De heer **Van der Zouw**: Ja.

De heer **Groot**: Daarin is dan ook al sprake van indekken tegen liquiditeitstekorten en margin calls. We hebben vanmiddag eerder van mijnheer Rink gehoord dat het hele verhaal van dat indekken van de liquiditeitstekorten pas na 2008, na de financiële crisis, speelde. Als ik u goed beluister is dit al veel langer gewoon staand beleid, in ieder geval bij ABN AMRO en ik neem ook aan bij andere banken.

De heer **Van der Zouw**: Ja, want het liefst sluiten wij Credit Support Annexen af, zeker als er op forse schaal wordt gehandeld. Het voordeel daarvan is dat ons risico beperkt wordt en ook dat wij ...

De heer **Groot**: Ja, dus dat hele verhaal met die thresholds is gewoon staande praktijk als er derivaten in het spel zijn?

De heer **Van der Zouw**: Ja, maar ...

De heer **Groot**: Dat is niet pas gekomen nadat de financiële crisis in 2008 is uitgebroken?

De heer **Van der Zouw**: Nee nee, dat was al standard practice met financiële partijen, bijvoorbeeld met alle pensioenfondsen. Pensioenfondsen willen ook pertinent nul threshold-CSA's met de banken. Je moet goed beseffen dat je natuurlijk wederzijds exposure kunt krijgen. Omdat de rente gedaald is, hebben de banken exposure op de woningcorporaties, maar dat kan natuurlijk ook omgekeerd zijn.

De heer **Groot**: Ja.

De heer **Van der Zouw**: Dus pensioenfondsen sluiten standaard nul threshold-CSA's af, maar banken onderling ook. Dat gaat nu dan weer een stapje verder in die zin dat we noveren naar een centrale counterparty om de tegenpartijrisico's onderling nog meer te verminderen.

De **voorzitter**: Dank, mijnheer Groot. Mijnheer Van der Zouw, dank.

Sluiting 17.20 uur.